

D 12

Revisorsnämnden (RN) har mottagit en anmälan avseende godkände revisorn A-son och har därför öppnat detta disciplinärende. Anmälan avser hennes uppdrag som huvudansvarig revisor i en bostadsrättsförening (föreningen), räkenskapsåret 2009.

Av handlingarna i ärendet framgår följande.

Det registrerade revisionsbolaget X AB valdes till revisor i föreningen i maj 2010. A-son utsågs till huvudansvarig revisor. Eftersom föreningens tidigare revisor hade avgått i förtid, avsåg revisionsuppdraget även räkenskapsåret 2009.

Den tidigare revisorn hade i ett brev till föreningens styrelse daterat den 20 april 2010 meddelat att han avgick som revisor i föreningen med omedelbar verkan. Som skäl angav han att förutsättningarna för honom att kunna fullfölja uppdraget hade försvårats avsevärt under år 2010, varför han inte skulle avge någon revisionsberättelse för räkenskapsåret 2009. A-son kontaktade inte den avgående revisorn.

Sedan ett flertal år tillbaka pågick en tvist mellan föreningen och en av dess medlemmar som bedrev näringsverksamhet i sin bostadsrätt. Föreningen hade lämnat in en ansökan om stämning under våren 2009 och yrkat att tingsrätten skulle förpliktiga medlemmen att på egen bekostnad och vid äventyr av avhysning genast avflytta från bostadsrättslägenheten.

Den 8 juni 2010 avlämnade A-son revisionsberättelsen avseende räkenskapsåret 2009. Den avvek från standardutformningen då hon bl.a. angav att föreningens styrelse under år 2009 hade lämnat in en ansökan om stämning utan att beslut om detta hade fattats vid stämman, vilket – enligt vad som angavs i revisionsberättelsen – borde ha gjorts enligt 10 kap. bostadsrättslagen (1991:614) jämfört med 13 kap. lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar. Hon konstaterade även att stämningen hade föranlett ökade kostnader för föreningen på grund av arvode för juridiskt biträde under räkenskapsåret 2009 och att ytterligare sådana kostnader hade tillkommit under år 2010. A-son angav vidare att det rådde osäkerhet om huruvida styrelsen hade agerat för föreningens bästa och att hon, på grund av denna osäkerhet, varken kunde till- eller avstyrka ansvarsfrihet för vissa av styrelseledamöterna. Påföljande dag, den 9 juni 2010, hölls föreningens ordinarie årsstämma där revisionsberättelsen presenterades.

Den 16 juni 2010 avlämnade A-son en ny revisionsberättelse avseende samma räkenskapsår. Revisionsberättelsen var ändrad i förhållande till den tidigare avlämnade på så sätt att hon hade tagit bort uppgiften om att ansökan om stämning hade gjorts utan att beslut om detta hade fattats av stämman såsom krävdes enligt 10 kap. bostadsrättslagen och 13 kap. lagen om ekonomiska föreningar. I övrigt överensstämde den nya revisionsberättelsen med den som hade avlämnats den 8 juni 2010. Revisionsberättelsen innehöll fortfarande det uttalandet att stämningen hade föranlett ökade kostnader samt bedömningen att hon varken kunde till- eller avstyrka ansvarsfrihet för vissa av styrelseledamöterna. I den nya revisionsberättelsen angav hon även att den ersatte den tidigare avgivna.

Av A-sons yttranden till RN framgår följande.

När hon tillträder ett revisionsuppdrag, brukar hon alltid kontakta avgående revisor. I detta fall gjorde hon inte det, vilket berodde på ett förbiseende från hennes sida. Hon frågade dock styrelsen om den hade fått någon sådan redogörelse från den tidigare revisorn som krävs enligt 9 kap. 26 § bostadsrättslagen och 8 kap. 8 § fjärde stycket lagen om ekonomiska föreningar (avgångsredogörelse). Enligt uppgift hade den tidigare revisorn endast lämnat den skrivelse där han angav att han frånträdde sitt uppdrag. Denna skrivelse bifogade hon sin revisionsberättelse.

Efter årsstämman uppmärksammades hon på att ansökan om stämning avsåg yrkande om avflyttning och inte inkluderade ett skadeståndsanspråk. Styrelsen hade således varit behörig att fatta beslut om att ansöka om stämning. Trots att hon genomförde en omfattande granskning av den tvist som förelåg mellan föreningen och medlemmen förbisåg hon denna omständighet. Då anmärkningen i revisionsberättelsen var felaktig i detta avseende upprättade hon en ny revisionsberättelse i vilken hon tog bort den anmärkningen. Hon skickade den nya revisionsberättelsen till styrelsen och såg till att revisorspåteckningen uppdaterades. Hon bad styrelsens ordförande att distribuera revisionsberättelsen till samtliga medlemmar i föreningen.

RN gör följande bedömning.

Enligt *RS 510 Förstagångsrevisioner – ingående balanser*, p. 7SE ska en revisor som efterträder en annan revisor ta kontakt med företrädaren.¹ Genom sådan kontakt kan den tillträdande revisorn skaffa sig information av betydelse för riskbedömningen och planeringen av sin revision. A-son valdes till huvudansvarig revisor för att genomföra revision av år 2009 efter räkenskapsårets utgång och hade således inte haft någon möjlighet att löpande följa föreningens förvaltning under det räkenskapsåret. Hon tog inte heller del av någon sådan avgångsredogörelse som den avgående revisorn skulle ha upprättat. Vidare var hon medveten om att det förelåg en tvist mellan föreningen och en av dess medlemmar. Nu nämnda omständigheter medför enligt RN:s uppfattning att det fanns särskild anledning för henne att ta kontakt med den avgående revisorn. Genom att underlåta detta har hon åsidosatt god revisionssed.

A-son har uppgett att hon vid avgivandet av den första revisionsberättelsen förbisåg att föreningens ansökan om stämning inte innehöll något skadeståndsanspråk. Att stämmingsansökningen innehöll ett sådant yrkande utgjorde enligt henne en förutsättning för noteringen i revisionsberättelsen om att förfarandet inte hade skett i enlighet med bestämmelserna i bostadsrättslagen och lagen om ekonomiska föreningar.

Med hänsyn till revisionsberättelsens betydelse generellt måste det ställas höga krav på att de uttalanden som revisorn gör är korrekta i sak. Enligt RN:s uppfattning kan inte A-son anses ha iakttagit tillräcklig noggrannhet vid avgivandet av sin första revisionsberättelse. Genom att avge en revisionsberättelse med en felaktig anmärkning har hon åsidosatt god revisionssed.

A-son har i nu behandlade avseenden åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Hon ska därför meddelas en disciplinär åtgärd. RN finner att erinran är en tillräcklig åtgärd.

Med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883) meddelar RN A-son erinran.

Ärendet har avgjorts av RN genom dess tillsynsnämnd. I beslutet har deltagit hovrättspresidenten Sten Andersson, ordförande, f.d. hovrättspresidenten Gunnel Wennberg, vice ordförande, skattedirektören Vilhelm Andersson, advokaten Rune Brännström, auktoriserade revisorn Maria Danckler, avdelningschefen Eva Ekström, direktören Per-Ola Jansson, skattejuristen Kerstin Nyquist och auktoriserade revisorn Björn Sundqvist. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit tf. myndighetschefen Adam Diamant, avdelningsdirektören Fredrik Bengtsson, revisionsdirektören Lars Engerup samt avdelningsdirektören Linda Wallin som föredragit ärendet.

¹ RN hänvisar i beslutet till RS (Revisionsstandard i Sverige) eftersom detta regelverk gällde vid revisionen av det aktuella räkenskapsåret. För revision av finansiella rapporter avseende räkenskapsår som börjar den 1 januari 2011 eller senare finns motsvarande regler i ISA (International Standard om Auditing). Jfr ISA 300 *Planering av revision av finansiella rapporter* och ISA 510 *Förstagångsrevisioner – ingående balanser*.